

Nyhedsbrev & Hilsen fra Kontoret

“Et barn, der har etableret en tryk tilknytning til en voksen, udforsker verden og tjekker med de voksne, når det bliver i tvivl om, hvad det skal gøre. Barnet vil udvikle evnen til at regulere sig selv til ro efter at have været udsat for stressende stimuli. Evnen til at styre sin opmærksomhed, sætte sig i andres sted og blive en del af sociale sammenhænge.

Hvis barnet ikke får nærvær og ikke vænner sig til at kunne søge støtte hos de voksne, har det store konsekvenser for barnets selvregulering, opmærksomhedsevne og lyst til at være sammen med andre.

Som art har vi brug for relationer for at udvikle os, og det er en tryk tilknytning til voksne en forudsætning for. Derfor er pædagogernes tid med det enkelte barn afgørende for barnets udvikling.

Europæisk og dansk forskning anbefaler en normering på én voksen til tre børn på vuggestueniveau og én voksen til seks børn på børnehaveniveau. ”

Rikke Yde Tordrup, psykolog og specialist i klinisk børnepsykologi.

Sådan læste jeg i avisen forleden dag. Som en del af dagtilbudsverdenen er jeg selvfølgelig glad, når andre bekymrer sig om tilstandene i dagtilbuddene i Danmark. For jeg er helt enig. Antallet af voksne er også hos os ganske afgørende for, hvor godt og trygt miljø vi kan formå at skabe for alle børn, hver dag – hele dagen. Der er langt fra den anbefalede normering til den virkelighed der udspiller sig på disse kanter og rundt omkring i landet. Dertil kommer, at det tidsrum hvor vi er flest på arbejde, kun er en ganske lille del af dagen.

Men er alt så helt elendigt? - og hvis det er, hvordan skal vi leve med disse tilstande som forældre og som medarbejder ... Det vil jeg komme ind på senere.

Mange nye ansigter i huset.

Med sådan en indledning, er det jo dejligt at vi har fået en lang række medarbejdere ind i huset – sådan helt ekstra. Vi har en god tradition med at have folk i forskellige ordninger hvor de midlertidigt er en del af vores hus og dagligdag. Det glæder og løfter både os og de der kommer hertil. Lad mig byde velkommen til; Mia hos Mejserne, Ditte hos Brumbasserne, Emma hos Sneglene, Britta hos Rumpenisserne, Louise og Maj-Britt hos Billerne og Jonas hos Skovtroldene.

Så kom vi i gang med alt det nye.

Sikken et par måneder det har været, siden vi tog de ny faciliteter i brug d. 1/1. Rigtig meget og mange har skiftet plads, ting er flyttet rundt og en masse nye mennesker – store og små – er kommet til. Vi er ved at have styr på det – og det trænger vi også til, alle sammen. Rigtig meget er gået godt, men ikke alt. Jeg vil gerne benytte nyhedsbrevet her til at imødekomme de frustrationer der har været hos de af jer nye forældre, som har oplevet at det har været vanskeligt og forvirrende at begynde hos os. Det kan jeg godt forstå, og I skal vide at både jeg og personalet også deler den slags frustrationer. Jeg håber at også I, nu kan mærke at vi er ved at finde vores gænge i det nye og at I tror på, at I har fundet det helt rigtige sted til jeres barn.

En del af det nye, er den måde vi nu holder maddage på. Det er en kæmpe fornøjelse at se børnehavebørnenes engagement og glæde når de har deres køkkendag med Tina og deres egne voksne. Der er så meget fællesskab og læring i det der foregår. Samtidig er jeg taknemmelig over, at I forældre i vuggestuen har accepteret, at ordningen nu kun er for børnehavebørn og at I må til madpakkerne hver dag.

Noget om sygdom.

Oven i alt det nye, har vi også skulle rumme temmelig meget sygdom i blandt børn og medarbejdere. Det er altid vanskeligt at finde den rigtige balance; hvornår skal vi holde vores syge barn hjemme og hvornår er det ok at komme tilbage. Vi oplever desværre at mange børn kommer for tidligt tilbage efter en tid med sygdom. Ofte ser vi os nødsaget til at ringe til jer igen, eller beder jer om at tage barnet med hjem igen når I kommer, fordi barnet ikke er rask nok. Det er ikke en rar situation for nogen. Men vi ved jo også godt at I er pressede i forhold til, at I skal passe jeres arbejde ... Alligevel vil jeg henstille til at I sørger for at jeres barn er helt rask inden I vender tilbage på en frisk.

Det handler selvfølgelig om, at vi skal have stoppet smitten. Men det handler også om, at det er svært for et barn at være her, følge med i dagen og være en del af gruppen når sygdommen eller eftervirkningerne stadig har tag i én.

Og nu tilbage til indledningen ...

I Skovbørnehuset har vi for længe siden valgt, at det er de små situationer vi har med et eller flere børn, der skal bære og nære nærværet og det relationelle. I fin overensstemmelse med Steiner pædagogikken skal det være med os selv som rollemodel, at vi viser veje og stier man som lille kan bruge, når man skal navigere i den store verden. Vi skal vise i handling, udtryk og ord når barnet er på rette vej og støtte når barnet er i tvivl. Vi giver børnene plads og tid til at passe deres arbejde – at lege. Sådan er visionen for vores arbejde. Derfor er større projekter og forløb ikke afgørende nødvendige for os, men et godt supplement.

Det lyder jo dejligt – det er i hvert fald dejligt at skrive – men det stiller ikke mindre krav til at vi er nok medarbejdere omkring børnene. Noget af det mest frustrerende for os medarbejdere er, når vi kan se og mærke, at der er brug for vores nærvær, men vi er for fortravlede i tanker og hænder til at det rigtig lykkes. *"Fortravlede hænder føles kolde"* – fandt jeg engang på...

For at håndtere den virkelighed vi nu engang er i, fandt vi for år tilbage på Raketmodellen – en model som vi kan bruge til at afstemme vores forventninger i hverdagen til de ressourcer vi har til rådighed. Den tilgang er lige så aktuel i dag som den var den gang, for den gode dag for jeres børn, den gode pædagogik og arbejdsglæden for medarbejderne kommer af, at vi vælger de rigtige opgaver og fokus til dagen – og ikke sætter for store forventninger til hvad vi skal nå. På den anden side, skal vi heller ikke sætte for små forventninger og vi skal sørge for, at vi udnytter de mange ressourcer vi trods alt har, så godt som muligt. I disse afvejninger er der nok nogle paralleller til de tanker man kan have om det, at være mor eller far ...

På det kommende forældremøde vil jeg komme noget mere ind på Raketmodellen og præsentere jer for den oprindelige Raket anno 2004. Samtidig vil jeg gerne præsentere jer for de pædagogiske tiltag og planer vi har, nu når vi er blevet flere og ikke mindst også i forbindelse med vedtagelsen af den ny dagtilbudslov. Den forpligter os til, at arbejde med den Pædagogiske Læreplan på en ny måde. I den forbindelse kommer I til at høre om *"Årstidsrytmen"* som er vores aller første bud på en måde vi gerne vil arbejde med vores pædagogiske praksis og med den Pædagogiske læreplan. Som beskrevet ovenfor, handler det også her i høj grad om at finde måder at arbejde både i det små og i det store, så vi bevarer balancen imellem ambitioner og ressourcer.

Som en lille appetitvækker til forældremødet får I her vores *Årstidsrytme* i overskrifter

- **Om at Eksperimentere;** januar/februar
- **Om at Passe på;** marts
- **Om at Lade det gro;** april/maj
- **Om Kunst og kultur;** juni
- **Om Sammenhænge;** august/september
- **Om Lys og Mørke;** oktober/november
- **Om at Glæde sig;** december

Vel mødt til forældremøde torsdag d. 28/3

Venlig hilsen Henrik

hegra@slagelse.dk

